…eçim Derdini
…on sıkıntısını
…şk Yarasını
…arı Koca Kavgasını
…pşak keser,
…er derde devadır…
…IRGIR da GIRGIR

75 KURUŞ
Pazar günleri çıkar
HAFTA 6

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN MİZAH İLAVESİNDEN SEÇMELER

GIRGIR'ın 20 yıl önceki
6. SAYISI
PARAYLA SATILMAZ
GIRGIR'la birlikte
BEDAVADIR...

MESKEN DERDİNE PAY-DOS!

DEMİREL Deplasmana çıktı

"HER NUTUKTAN İKİ PUANLA DÖNECEĞİM,, DİYOR

KARADENİZ FIKRALARINA BAŞLADIK

16 NEŞELİ SAYFA

GIRGIR DÜNYASI

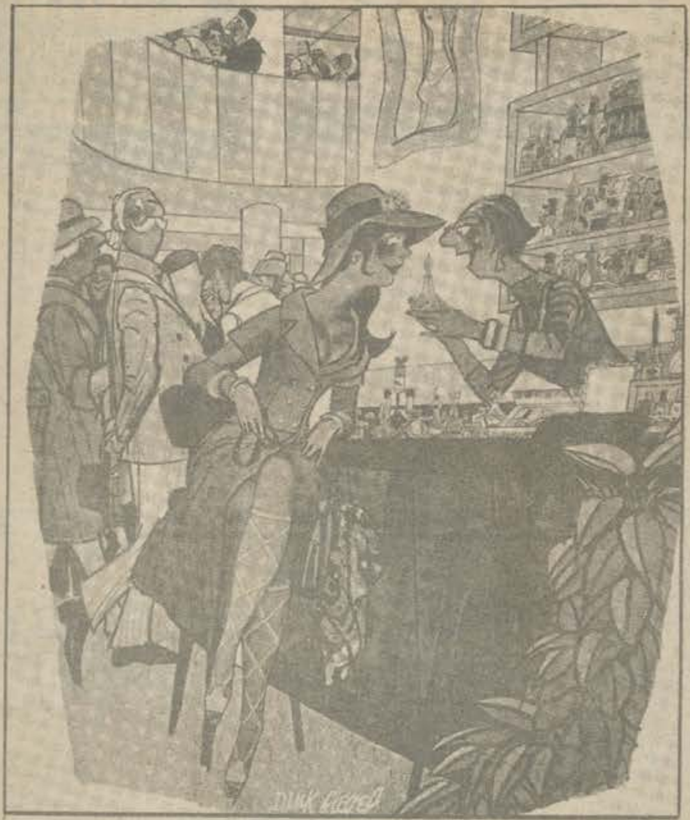

–Bu parfümü kullanırsanız siz de doğum olimpiyatlarına artık katılabilirsiniz.

–Bu adadan sıkıldım.

–Böyle güzel, şimdi gençlik aşklarından birisini düşünün.

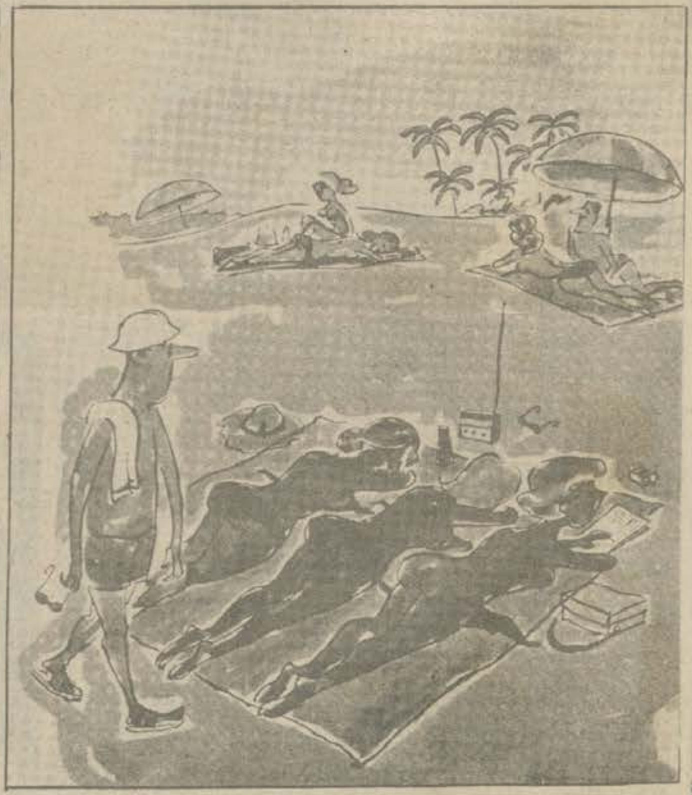

YAZISIZ

Yılı: I
Sayı: 6

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : YÜKSEL BAŞTUNÇ Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu – İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

...çin Derdini
...e sıkılırsan
...şi Yarışını
...n Koca Kavgasını
...ıyaz beser
...r derde devadır...
...IRGIR da GIRGIR

Pazartesi
11
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLÂVESİDİR

OLİMPİYAT ŞAMPİYONALARINA MEYDAN OKUYANLAR

Bu iş yük kaldırmaktı madem
Sekiz yüz kiloyu kaldırsam gık demem
Olimpiyata beni göndereydiler keşke
Halteri tek parmakla kaldırır dedem.

HAMAL ÖKKEŞ

Televizyonda gördüm disk atan kızları
Rekor kırdık diye görseniz o nazları
Bizim hanım bir tabak atmaya başlarsa
Ayı geçer tabaklar, görürsün yıldızları

KAZAK KAMİL

Havuzu bulmuşlar yüzüyorlar şık şık
Madalya topluyorlar kaşık kaşık
Benim gibi borç içinde yüzenler
Böyle rekorlara çoktan alışık

EMEKLİ HAYDAR

Hokeyleri benzemiyor bir şeye
Top topa vurmuş gitmiş deymiş değneğe
Olimpiyatçılar okey görsün biraz
Uğrasınlar da bizim Receb'in kahveye

DEMLİ RAGIP

Rekorları birbirine katarım
Dokuz nüfusa üç yüz kâğıda bakarım
Olimpiyatın hedefleri ne ki
Metelîğe kurşun atar, sonra ardından koşar tutarım

MEMUR ŞABAN BEY

Kılıç diye almışlar süpürge saplarını
Altın üleşiyorlar uydurup kitaplarını
Ben olsaydım, bir saç–sakal, bir sünnet
İki hacamatla gördürdüm hesaplarını

4'ÜNCÜ SAYFADAN USTURA KEMAL

Tek dümen, çift dümen dediler bilmeden
Rekor kırdılar kimseyi dümenlemeden
Gelsinler bizim politika Olimpiyatlarına
Tekne yok, kürek yok ama işimiz dümen

POLİTİKACI ŞERAFETTİN

Ne güreş bilirim, ne okuma ne yazı
Boks yapmam, koşamam yüzerim bazı bazı
Ama sekiz madalya birden alırdım
Bana derler yelken kulak Niyazi

AKSARAYLI YELKEN KULAK NİYAZİ

BÜYÜK DOPİNG!

İranlı Meşhedi'de Şap bulundu

ÇÖPÇÜ HURŞİT, MÜNİH'TEN BİLDİRİYOR

Atıp tutmada dünyada birinci gelen İranlı Meş-...edi Olimpiyadelerde yanmıştır. Bizim Meşhedi ...ünya yarışma girmiştir ve pek birinci gelmiştir.. ...Altın vermek istediler. Fakat, Meşhedi duramıyor ...i gardaş. Durmadan tur atıyor. O zaman anladılar ...ki; bu dopingdir. Bir muayene ettiler. Şap buldular. Meşhedi olimpiyadelerden atıldı.

UTANMAZ ADAM

SATIR'IN TARİHİ NUTKU

CEP Partisini açar iken çok keskin olan Satır iki metrelik nutuk kesmiştir. Pek çok tarihi olan nutkuna Satır şöyle başlamıştır.

–"CEP partililer ya kırk satırı seçecekler, ya da kırk katırı seçeceklerdir."

Satır delegelere dönerek şöyle demiştir.

–"Bu iş hatır işi değil, satır işidir."

Satır, nutkunu söylerken, Ecevit'in telgrafı gelmiş, bu yüzden Satır'ın nutku tutulmuştur.

İnsanın başına belâların üst üste geldiği doğrudur. İşsizdim parasızdım, âşıktım, hastaydım aleyhime de iki dava açılmıştı. Bir belâ piyangosu çekilse, bütün büyük ikramiyenin bunlardan daha büyük olacağını sanmıyorum.

Dünya yüzünde hastalıkların en ağırı, en beteri, insanın başına hangi hastalık gelmişse odur. Benim emeroitlerim vardı. Bu emeroiti de kanserden, veremden daha ağır bir hastalık sanıyordum.

Hakkımda açılan davaya gelince dava konusu sizi ilgilendirmez, yalnız savcının yirmi iki yıla mahkûm olmamı istediğini söylersem nasıl bir adli belâya çarpılmış olduğumu anlarsınız

İşsizlik belâsına gelince, onu da anlatayım. Bir yerde yüz lira haftalıkla çalışıyordum. Patron,

-İşler kötü gidiyor, haftalığını elli liraya indiriyorum, demişti,

İkinci hafta,

-İşler daha kötü, haftalığını yirmi beş liraya indirdim, dedi.

Aradan bir ay geçmişti.

-Haftalığını on liraya indirmek zorundayım, dedi.

Bakalım, patron haftalığımı kaç liraya kadar indirebilecek, diye merakla bekliyordum. En sonunda patron,

-Sana hiç haftalık veremeyeceğim, dedi.

-Zararı yok patron, ben bedava da çalışırım, dedim.

O zaman patron,

-Bedava çalışacak kadar enayi bir adamdan bana hayır gelmez, diye beni kovdu.

Benim yerime de yüz elli lira haftalıkla başka birini aldı. Bana verdiği bonserviste, "Bedava çalışmaya da razıdır" diye yazdığından hiç bir yerde iş bulamadım.

Başımdaki parasızlık belâsını size şu kadarla anlatayım, yeter: İki gündür ağzıma lokma atmamıştım.

Ama aşk belâsı bunların hepsinden baskındı. Sevgilim on sekizinde bir kızdı. İstanbul'da, diyebilirim ki, benden başka ne kadar erkek varsa, hepsiyle kırıştırıyordu. Yalnız bana yüz vermiyordu. Yazdığım mektupların hiç birine cevap vermemişti.

Ben ne emeroitimi, ne savcının yirmi iki yıl hapsimi istemesini, ne işsizliğimi, ne de açlıktan bağırsaklarımın guruldamasını düşünüyordum. Gönül belâsı hepsinden baskın çıkmıştı.

Bu kızın yüzünden kendimi, öldürmeye karar verdim. Yolunu kesecek, son bir kere daha aşkımı ilân edecektim. Yine her zamanki gibi,

-Ben senin bildiğin kızlardan değilim, derse, o zaman ben de ona, onun bildiği erkeklerden, olmadığımı anlatacaktım. Yani, onu kırk yerinden bıçaklayıp öldürmeyecektim, ama sonra kendi canıma kıyacaktım.

Kızın yolunu bekledim. Onu uzaktan görünce yanına sokulup,

- Meleğim, diye başladım..

Kız, beni çok söyletmedi.

-Yarın Beyazıt tramvay durağında buluşalım, dedi.

Heyecandan kalbim duracaktı.

-Ah, ah...ah...diye inledim..

Sonra iki elimi kalbimin üstüne bastırıp,

-Oh, oh...Oh...Kalbim bu kadar heyecana dayanamıyor, yarın kaçta buluşalım? diye sordum

Sevgilim,

-Tam onda Beyazıt tramvay durağında, dedi, çekip gitti.

Arkasından,

-Saat onda, saat onda... diye bir zaman mırıldandım. Tam o sırada birisi,

-Ne inleyip duruyorsun? dedi.

Bunu soran eski bir arkadaşımdı.

-Ah kardeşim, emeroitlerimden çok muztaribim, dedim...

Kartını uzattı.

-Yarın bana gel, sana bir ilâç vereyim. Hiç bişeyin kalmaz, dedi

-Kaçta geleyim? diye sordum onda gelemem. Çok önemli bir işim var.

-On birde gel...dedi.

Gençlin Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Salı
12
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDIR

Olimpiyat Köyü'nün kızlar kısmında her gece iç gıcıklayıcı şuh kahkahalar yükselmektedir. Önceki gece pusuya yatan bir Olimpiyat hafiyesi sonunda bu esrarı çözmüştür. Hafiye şu açıklamada bulunmuştur. "Gece yarısına doğru sırıkçı Coni elinde sırığıyla telleri aştı. Harem kısmındaki kız atletlerden biri delikanlıyı havada kaptı ve son sürat barakasına attı. Nefesimi tuttum dinledim ve şuh kahkahaların sebebini öğrendim.." Öte yandan cürmü meşhut halinde yakalanan Sırıkçı Coni ise "Ben her gece sırıkla atlama antrenmanı yapıyorum. Karanlıkta nereye atladığımı göremiyorum ki. Işıkları yakın, herkes ne yaptığımı görsün" demektedir.

Greko romencimiz altın aldı

UZATMALI MÜNİH MUHABİRİMİZ ÇÖPÇÜ HURŞİT BİLDİRİYOR

Üstten tutmacalı Greko-Romen Güleşleri bu sabah başlamıştır, gardaşlar. Bizim güleşci bir çocuk var; Adı Çetin Karakoç... Maçtan önce yanıma geldi:

"-Altın almadan memlekete gitmiicem. Söz veriyorum Hurşit dayı" dedi.. Helâl çocuk bu Çetin... Sözünde durdu. Rus'a musa yenilip elendi, ama altını da aldı. Hemi de avanladan değil... Münih'teki kuyumcuya parasını tıkır tıkır sayaraktan bir Reşat altını aldı.

Olimpiyatlardan başka taze haberler vereyim. Çok hızlı güreşçilerimizden Hazır Sarımtırak, göz açıp kapayıncaya kadar Hindistanlıya yenilmiş ve hemen arkasından Olimpiyatlar tatile girmiştir. Bu duruma Hazır gardaşım çok sinirlenmiş, "Mademki Olimpiyatlara ara verecektiniz, ben yenilmeden önce neden davranmadınız" diye şikâyet etmiş, her geçene durumunu hikâye etmiştir.

Rus basketçisi o kadar uzundu ki kafasını basketin içine soktu. Hiç top girmedi.

Amerikalı ağır siklet o kadar şişmandı ki yere düşünce hakemin kafası tavana çarptı.

İngiliz kadın ciritçisi o kadar sıskaydı ki, cirit yerine kendini fırlattı da kimse farkına varmadı.

UTANMAZ ADAM

- -On ikide gel. Öğle yemeğini de birlikte yeriz, dedi.

Dünya yüzünde yalnız belâlar üst üste gelmez, mutluluklar da böyle üst üste gelir işte. Kız bana uğur getirmişti. İçimden şu alanın ortasına çıkıp,

-Ey aşk, sen nelere kaadirsin diye bağırmak geliyordu.

Bir tanıdık,

-Merhaba, dedi.

-Merhaba, dedim.

-Paran yok galiba.. dedi.

-Nerden bildin?

-Kendi kendine konuştuğundan belli...

-Yok...

-Yarın bana gel, sana beş yüz lira borç vereyim. Paran olduğu zaman ödersin.

-Onda gelemem, on birde gelemem, on ikide de gelemem.

-İkide gel...

Bütün bunlar yarım saatın içinde oluyordu. Keyfimden nerdeyse şıkır şıkır oynayacaktım.

-Ooo.. diye birisi boynuma sarıldı.

Kaç yıldır görüşmediğim bir çocukluk arkadaşımdı. O da bişey söylemeden,

-Sen mutlaka bir avukatsın dedim.

-Nerden bildin?

-Çünkü bugün işlerim yolunda gidiyor. Her şeyim tamam oldu, yalnız bir avukata ihtiyacım vardı. O da sen olmalısın.

-Evet, avukatım.. Bir davan mı vardı?

-Evet...

-Sen beni hatırlamadın ama ben seni unutmadım. Zamanında senin bana büyük iyiliğin dokunmuştu. Yarın yazıhaneme gel, davanı alayım. Para mara katiyyen istemez.

-Onda işim var, on birde sözüm var, on ikide birisiyle buluşacağım. İkide de bir yere gideceğim.

-Üçte gel...

Başımdaki bütün belâları, dertleri unuttum. O sevinçle sabahı nasıl ettiğimi bilmiyorum.. Gün ışır ışımaz yataktan kalk-

tım. Otobüse, tramvaya binecek yol param olmadığı için, Beyazıt tramvay durağına kadar yayan gidecektim. Evim, daha doğrusu kaldığım ev Levent'teydi. Benim kafadan hesabıma göre, sevgilimle buluşma zamanımıza daha iki, üç saat olacaktı. Zamanı daha iyi anlayabilmek için, Levent otobüs durağındaki saata baktım. Yanlış mı görüyorum diye bir daha baktım. Gözlerimi oğuşturup bir daha, bir daha baktım. Aman Allahım... Saat ona çeyrek var. Otobüse, otomobile binsem, kuş olup uçsam on beş dakikada yetişemem. Bir koşu tutturdum. Hem koşuyordum, hem de düşünüyordum. Sen kızın ardında iki yıl koş, tam gönlü olsun, randevuya geç kal... Arkamdan kurşun atsalar yetişmez, öyle koşuyordum. Demek ben sabahleyin uyuyakalmışım. Yahu, erken de çıktım evden. Önümden giden otomobilleri teker teker ekiyordum. Kronometre tutsalardı, bir koşu rekoru kırdığımı anlarlardı. Tabanları yağlamışım ki, Azrail ardımdan, yetişemez. Bu hızla Mecidiyeköyü'ne kadar geldim. Oradaki meydan saatına baktım... Aaaa... saat on iki... Bu ne iş? Aklım, başımdan gidecek, yahu, Levent'ten buraya kaplumbağa olsa bir saatte gelir. Ben ha babam koştum koştum da, iki saat bir çeyrekte mi buraya geldim? Kendimi yere attım, başımı kaldırım taşlarına vuruyorum. Hırsımdan, asfaltı dişliyorum. İnsaniyet ve merhamet sahibi yurttaşlar başıma toplandılar.

-Ne var, ne oluyor? diye sordular.

İki gözüm iki çeşme.

-Daha ne olacaktı, dedim, baksanıza on iki olmuş. Benim saat onda bir işim vardı.

Bir adam,

-Ne on ikisi? dedi, meydan saati durmuş, dün gecenin on ikisini gösteriyor o.

-Aman saat kaç?

-Olsun olsun da sekiz olsun..

Saatine bakan biri,

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yorasını
Karı Koca Kavgasını
Şıpşak keser,
her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Çarşamba
13
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

ÖLÜMPİYATTAN ŞİŞ KEBAPLAR

OLİMPİYATTA ARAMA TARAMA YIKAMA YAĞLAMA YAPILDI

Hariçten gazel atılmasına çok içerleyen Alman polisi Olimpiyat Köyü'nde sıkı bir arama tarama yapmıştır. Bütün sporcuların çekiç, halter, cirit, çelik, çomak, Teksas ve Tom Miksleri ellerinden alınmıştır. Bu arada hakemlerin tabancaları da toplanmıştır. Olimpiyat Komitesi Sözcüsü "Artık yarışlarda hakemler tabancayla başlama işareti veremeyecekler. Hakemler tabanca yerine kendilerine dağıttığımız kese kağıtlarını kullanacaklar" demiştir.

TELEVİZYONUN AÇIKLAMASI

Televizyon yetkilileri şu açıklamayı yapmışlardır: "Bundan sonra, her türlü patlamaya karşı, televizyona çok fazla sokulmayın. Televizyonunuzu koltukların arkasından, varsa çelik yeleklerinizi takarak, seyrediniz. Aksi takdirde mesuliyet kabul edilmez. Sonra "Demediler" demeyin, şiş kebap yemeyin. Güneşli havalarda şapka giyin."

GÜLLE ATINCA FETTAH HERKES DEDİ «EYVAH»

ÇÖPÇÜ HURŞİT-SAG SALİM BİLDİRİYOR

Gardaşım, Olimpiyadeler iyice karışmıştır. Neden mi dersin. Gülle atışları yapılıyor idi. Sıra Arap Fettah'a gelince, ortalık biribirine giriverminişti. Her yeri yanık bir panik kaplamıştı.. Fettah gülleyi fırlatınca herkes kulaklarını tıkamış yerlere yatmıştı. Doping heyeti koşmuş, gülleyi kontrol etmiş, bunun başka bir gülle olmadığını anlamıştı. Koca Münih şehri ben de beraber, derinden bir "Oh!" çekmiştir.

KONFORLU DAİRELERİMİZ HAZIR

"Kış geliyor, başımı nereye sokacağım" diye kara kara düşünmeyin... Biz sizin yerinize düşündük..

HİÇ PEŞİNSİZ, AYDA 8 BİN LİRA İLE SİZİ DE EV SAHİBİ YAPACAĞIZ

DENİZE KARŞI NEFİS MANZARALI... ÇOK SICAK SULU, YARISI KALORİFERLİ, YARISI RUTUBETTEN TERLİ... ŞEHRE 3 DAKİKA UZAKTA, 950 KİLOMETRE MESAFEDE... KIZ GİBİ DAİRELER...
DAİRELERİMİZİN DIŞI KÜÇÜK, İÇİ BÜYÜK VE POLİPÜRETAMLIDIR...

NEZLE İNŞAAT

NOT: Her semtten otobüs temin edilmiştir. Şoför, dayısının kızının düğününe gittiği için gelirken yanınıza ehliyetinizi almanız menfaatiniz icabıdır.

Atıcılarımıza gün doğdu

Olimpiyatlarda, atıcılık yarışmalarında, sahici tabanca ve tüfek kullanılması yasaklanmıştır. Bundan sonra nişancılık yarışmalarında sapan kullanılacaktır. Bu yerinde karara, en çok meşhur atıcımız Şefik Arpacık sevinmiş ve şöyle konuşmuştur: "Ben küçükten beri atarım. Attığımı da vururum. Ama en başarılı olduğum atıcılık, taş atma branşıdır".

UTANMAZ ADAM

-Evet, sekizi beş geçiyor ... dedi.

Keyfimden, yorgunluktan oraya çöküverdim. Nasıl olsa ona kadar sevgilime yetişirdim. Koşmaktan sucuk gibi terlemiştim... Üzerinize afiyet, emeroitim de azmış. Hele açlıktan bitmiştim .. Yarı baygın, bir zaman yattım ... Aşkın verdiği kuvvetle az sonra yola koyuldum. Ama adım atacak halim yoktu. Sürüklenir gibi Şişli'ye kadar geldim. Şişli'deki meydan saati ona yirmi vardı. Yel oldum, yel... Emeroitimi de, açlığımı da, yorgunluğumu da unuttum. Öyle koşuyordum ki, çarptığım devriliyor, devirdiğim yere uzanıyordu. Önüme kalabalık çıksa insanların tepelerine basıp öbür yana atlıyordum. Bir motosikletli adamın üstünden birdirbir oynar gibi atlayıp geçtim. Artık bu engelli koşuydu. Ve ben mutlaka o sırada bir rekor kırıyordum ama bundan kimsenin haberi yoktu.

O hızla Harbiye'yi buldum ... Benim şöyle bir hesabıma göre üç dört dakika ancak geçmiş olmalıydı. Harbiye'deki meydan saatine baktım, yedi buçuk... Yoksa ben şaşkınlıkla koşuyorum diye geri geri mi gidiyorum? Dünya tersine mi dönüyor? Saat durmuş mu diye baktım. Hayır, işliyor. Yelkovan tıkır tıkır atıyor. Sarhoş gibi saat direğine tutundum, sonra oracığa çöküverdim. Bitmiştim. Gözüm kararıyor, midem bulanıyordu.

Kendimi kaybetmişim. Ayıldığım zaman ilk işim saate bakmak oldu, sekizi üç geçiyor. Demek yarım saat baygın kalmışım. Kendimi bir çuval kemik gibi zorla ayağa kaldırdım. Sevgilimle buluşmak için iki saat zamanım vardı. Ağır ağır yürümeye başladım. Başım dönüyor, emeroitlerim, sızlıyor, bağırsaklarım guruldayordu. Ama az sonra bunların hiç biri kalmayacaktı. Saat onda sevgilimle buluşacaktım. On birde emeroitlerime ilâç alacaktım. On ikide arkadaşım yemek

ısmarlayacak, hem de bana iş bulacaktı. İkide de birisi para verecekti. Üçte bedava avukat tutacaktım. Bütün belâlardan kurtuluyordum.

Taksim'e gelmiştim. Bir de meydan saatine bakayım, on değil mi? Kılı kılına on. Gözlerimi kapamamla uçmam bir oldu. Hem uçuyordum, hem de içimden, "Ah sevgilim birkaç dakika geç gelse" diyordum. Kadınlar randevularına hep geç gelirler. On dakika geç gelse yeter. Kadınlar, erkeği bekletmekten zevk alırlar. Ah... bir geç gelse...

Ayaklarım yerde değil, insanların omuzlarında, başlarındaydı. Tam önümde bir otomobil durup da yolu tıkayınca, arabanın bir kapısından girip, öbür kapısından, çıktım. Herkes şaştı. Kim dinler. Arkamdan söyleniyorlar.

-Koşucu galiba.. Sokak koşusu var.

-Koşucu olsa don gömlek olur

-Öyleyse işportacı, belediye memurundan kaçıyordur.

Gözümde biçimler, renkler bir yanıp bir sönüyor. İki kere, düştüm. Vakit kaybetmemek için takla atıp, iki metre ileri fırladım. Kendimi en sonunda Karaköy meydanına attım. Hemen meydan saatine baktım, Saat, altı buçuk.. Tamaaam... İşte saatın doğrusu bu... Ben biliyorum. Gün ışır ışımaz sokağa çıktım. Olsun olsun da ancak yedi olsun. Daha önümde üç buçuk saatlik zamanım olduğu için sevindim. Çünkü karşısına bu kılıkla çıkarsam kız benden korkardı. Biraz kendimi toparlayabilecek zamanım, vardı.

Deniz havası alıp da kendime gel yim diye Köprü'nün Kadıköy iskelesine geldim. Dubanın üstüne uzandım. Biraz daha koşsaymışım, bütün vücudum terden su olacak eriyip gidecekmişim. İşte öyle terlemişim. Belki üç, belki beş kilo kaybetmiştim. Kafamdan o günkü şansımı geçirirken, başımı kaldırdım. Bir de iskele saatini görmeyeyim mi? Ona

Geçim Derdini
... on sıkıntısını
... şk Yarasını
... an Koca Kavgasını
... ipşak keser,
... ler derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Perşembe
14
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLÂVESİDİR

YENİ GİDEN SPORCULARIMIZ OLİMPİYATIN TOZUNU ATTI

Münih Muhabirimiz Çöpçü Hurşit Dayı, Nazif Kuran'da elenince "Memlekete kötü haber vermekten usandım gayrı" deyip kaleme sarılmış, aşağıdaki teselli mektubunu göndermiştir:

ÇÖPÇÜ HURŞİT MÜNİH'TEN BİLDİRİYOR

Gardaşım bugün Olimpiyat'a yepyeni bir Türk ekibi çıkıp gelmiştir. İlk iş olarak eski ekipten kalanları ve idarecileri silkeleyip atmıştır. Sonra gardaşım bir otağ kurmuşlar ki Olimpiyat Stadı yanında tavuk kümesi gibi kalmıştır.

-"Niye geç geldiniz?" diye soranlara

-"Mehter adımı ilen anca vardık" demişlerdir. Ardından hemen yarışmalara katılıp Olimpiyatları bohçaya çevirmişlerdir.

İçlerinden Köroğlu derler bir süvari engel atlamada Dünya Şampiyonu Sör Cimcim'i de engel yerine koyup kır atıyla üstünden geçip ve yarışı bitiriverrmiştir. Köroğlu bir yandan saz çalıp bir yandan atını öyle bir sürmüştür ki gardaşım... Pöh... Pöh... Ardında ilk gelen süvari ancak 72'nci olabilmiştir.

Ondan sonracıma yelken ve kürek yarışları başlamış, yeni gelenlerden Barbaros Hayrettin tekmil leventleriyle katılmıştır. Bizim teknenin dalgasından ve de yelkenlerimizin rüzgarında cümle kefere tekneleri ve donanmaları batmış, yarışı Barbaros'un Kadırgası tek başına bitirmiştir. Bu arada herkes

-"Bu top sesleri nereden geliyor?" diye sormuştur.

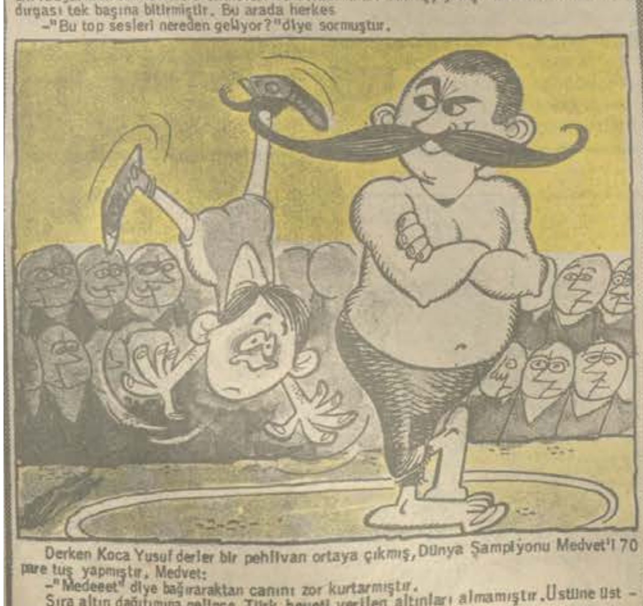

Derken Koca Yusuf derler bir pehlivan ortaya çıkmış, Dünya Şampiyonu Medvet'i 70 pare tuş yapmıştır. Medvet:

-"Medeeet" diye bağıraraktan canını zor kurtarmıştır.

Sıra altın dağıtımına gelince, Türk heyeti verilen altınları almamıştır. Üstüne üstlük her seyirciye beşer kese altın bahşiş vermiştir.

LİGLER BAŞLADI

Lig maçlarının başlaması üzerine dansözler Ofsayt Pavyon'da toplanmışlardır.

Dansözler futbolculara karşı uygulayacakları taktikleri konuşmuşlar, ve işbölümü yaparak dağılmışlardır. Olimpiyatlarda, göbek atma rekoru kıran Pakize soyunarak açık açık şöyle konuşmuştur:

-"Her futbolcuyu, hangi dansözün tutacağını iyi ayarladık. Tutulan her futbolcu bir daha bırakılmayacak, İdarecilerle de gizli bir temas içindeyiz. Bu sezon hangi futbolcunun, kaç gol atacağı bizden sorulacaktır. Hangi dansözün hangi futbolcuyu tutacağını yakında liste halinde açıklayacağız. Listeler mahalle bakkallarına dağıtılacaktır.

Dansözler hemen transfer faaliyetine başlamışlar ve sokaklarda motosikletlerle, futbolcu toplamaya girişmişlerdir.

Kampta masaj yaptırıp, liglere hazırlanan bir futbolcu

FUTBOLCULAR DA ALTIN İSTEDİ

Olimpiyatlarda değnek atana, üç adım atlayana, birkaç yumruk vurana, bir kafakol çekene altın verildiğini duyan futbolcular, lig maçlarında kendilerine de altın verilmesini istemişlerdir. Futbolcular şunları söylemişlerdir:

"Biz bütün bu sporların bir maçta hepsini birden tek tek yapıyoruz. Ayrıca gol, şişe ve ayva yiyoruz. Biz de altın isteriz... Hakkımızı arayacağız..."

Bundan sonra liglerde maçı kazanan takıma prim olarak Reşat altınları verileceği söylenmektedir.

O KADAR

Nijeryalı boksörün rakipleri o kadar zayıftı ki üçünün arasına kopya kâğıdı koyup öyle yumruk atıyordu.

Japon voleybolcu o kadar kuvvetli küt iniyordu ki, çarptığı rakibini kerpetenle zeminden çıkartıyordu.

Vehbi Akdağ o kadar kuvvetli köprü kuruyordu ki Almanlar üstünden vasıta geçirmeğe kalktılar.

'Ona ,on var.

Daha beni tutmayın! Allahını seven beni tutmasın! Tepkili uçak benim yanımda kaç para eder.. Köprü üstünde bütün gidiş geliş durdu. Arkamdan düdükler ötüyor, ama kim dinler kardeşim. Polisler fır fır düdükler öttürüp, koşuyorlar. Polisler değil, tabancalarının kurşunu arkamdan yetişmez. Bir solukta Eminönü meydanına, geldim ki, meydan saati iki buçuk. Hırsımdan oraya yıkıldım. Sara nöbeti geçirir gibi tirtir titriyorum. Kızı kaçırdım, haydi neyse... Emeroit ilâcını da kaçırdım. Emeroit ilâcı neyse, yemeği de, işi de kaçırdım. Hadi onlar neyse, para verecek arkadaşı da kaçırdım. Şimdi bitek umut, avukata kalıyordu. Hiç olmazsa onu kaçırmayayım diye, ölü gibi yürümeye başladım. Artık Sirkeci'ye nasıl geldiğimi bilmiyorum.. İstasyonun saatine baktım, dokuzu gösteriyor. İçime serin sular serpildi. Bütün yorgunluğumu unuttum. Şu aşkın etkisine bakın

siz... Vurdum ordan yokuşa..Fosur fosur soluyorum...

Bir tanıdıkla karşılaştık.

-Nedir bu halin?dedi.

Sevgilime gidemediğim için ağlamaklı olmuştum.

-Sorma başıma gelenleri. dedim ama, yine de sormuş gibi hepsini anlattım.

Beni dinledikten sonra,

-Peki ama kardeşim, senin üzüntün boşuna...dedi.

-Neden?

Saatine baktı,

-Kızla buluşmana yarım saat var da ondan.. Saat dokuz buçuk. Daha yarım saatin var.

Bir derin oooh çektim. Ağır ezgi, fıstıkî makam yürümeye, başladım. Buluşma yerine kadar hiç olmazsa kendime çeki düzen verecektim. Beyazıt'a yaklaştıkça, açlığım, yorgunluğum, emeroit sızılarım geçti de, heyecandan kalbim küt küt atmaya başladı.

Beyazıt tramvay durağına, geldim. Duraktaki saat daha sekizi yirmi geçiyor. Ünversite kapısının sağındaki saat, ona on sekiz var, solundaki saat dokuz buçuk.

Durağa gidip beklemeye başladım. Sevgilime bana şans getirdiğini, hem iş, hem para, hem de emeroitime ilâç bulduğumu, artık evlenebileceğimizi söyleyecektim. Randevuda kız bekleyen her delikanlı gibi bir saat kadar ıslık çaldım, bir saat kadar da zincir sallayarak dalga geçtim. Neden sonra aklım başıma geldi. Meydan saatine baktım, dokuza yirmi var...Dalga geçerken demek insana, çok vakit geçmiş gibi geliyor.. Yeniden zincir sallamaya, ıslık öttürmeye, dalga geçmeye başladım. Meydan saatına baktım, yedi... Bu saat geri geri mi işliyor, yoksa akşamın yedisi mi oldu? Üniversite kapısındaki iki saate baktım, biri üç buçuk, biri dokuz... Çık çıkabilirsen işin içinden.. Birisine yaklaştım...

-Affedersiniz saatınız kaç ?. dedim.

Adamın da en tersine çatmışız.

-Kör müsün, dedi, şurda bir bankanın meydan saatı var, şurda kocaman durak saatı var, şurda iki kapı saatı var...

Zincir sallamaya, ıslık öttürmeye, kendi kendime konuşmaya başladım. Hava kararıyor. Saatda ona çeyrek var. Her halde güneş tutuluyor. Durağın arkasındaki parkın duvarına oturdum. Ondan sonrasını pek bilemiyorum.. Gerine gerine uyandım. Fırlamamla saata koşmam bir oldu. Bir de saata baktım ki on iki...

Sevgilimi kaçırmıştım. Hiç olmazsa yemeği kaçırmayayım, Eminönü'ne geldim. Ordaki meydan saatına baktım, sekize çeyrek var.. Bu hangi sekize çeyrek? Sabahın değil, akşamın değil. diye on ikide beni çağıran arkadaşıma gittim. Yazıhanesinin bulunduğu hanın kapısı duvar.

-Neye han kapalı?dedim..

-Pazar günleri han kapalıdır, dediler.

Benim cumartesi günü sevgilimle randevum olduğuna göre, demek gece parkta uyumuşum .

-SON-

Gençlik Derdini
... sıkıntısını
... Yarasını
... Koca Kavgasını
... keser,
... derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Cuma
15
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

Alman polisine ateş emrini veren bulundu

İsrail rehinelerinin öldürülmelerine yol açan silahlı operasyonda, ateş emrini verenin, kim olduğunun bilinmemesi Almanya'da büyük yankılar uyandırmıştır. Askerlere ateş emri verenin Alman Başbakanı mı, İçişleri Bakanı mı yoksa Münih Polis Müdürü mü olduğu anlaşılamamıştır. Herkes ateş emrini vereni ararken, şüpheler havaalanı çöpçüsü Kâzım'ın üstünde toplanmıştır. Suçu yıkacak adam arayan bir Alman yetkilisi, şunları söylemiştir "Pusuya yatmış, ateş emrini bekliyorduk. Kâzım, ağzında sigarası ile yaklaşıp bizim tetikte bekleyen polislerden birine (Ateşin var mı?) diye sordu. Polis duymayınca (Ateş dedik kardeş) diye bağırdı. Ateş lafını duyanlar hemen tetiklere bastılar."

ZEKİ SÜREN'LE, MELDA NİÇİN DÖVÜŞTÜ ACABA

Zeki Süren'le Melda İzmir Fuarı Olimpiyatları'nda, nefis bir saç saça baş başa stili ile dövüşmüşlerdir. Olimpiyat dolayısıyla yurdun dört bir bucağındaki sahne sporcuları Fuarı'ndaki Olimpiyat Köyü'nün pavyonlarında yer kapmışlardır. Muhabirimiz "Niçin dövüşüyorsunuz ayol" diye sorunca Zeki Süren şunları söylemiştir:

-Sevgili muhabir, ben dedim ki "Olimpiyata girseydim altın değil platin madalyalar alırdım, rekorlar kırardım. Boksörlerimiz ayak oyunlarında çok zayıf" Melda olacak o hain bana "Sen kırsan kırsan pot kırardın. Altın madalya yerine de gazoz kapağı verirlerdi" demez mi nasıl asabım bozuldu. Birbirimize girdik. Melda boks ve güreşte beni yendi ama ben, de yüz metre yarışında şampiyon oldum."

Zeki Süren daha sonra şoför ahbaplarına şu mesajı yayınlamıştır.

"Sevgili şoför kardeşlerim. Melda'yı arabanıza bindirmeyin. Yolunuz açık olsun, yine buyrun e mi?..."

KARADENİZ FIKRALARI HAFTASINA BAŞLADIK

ORGAN NAKLİ

Temel Reis çok hızlı çapkınlardanmış. Köyde, kasabada, şehirde yoklamadık dişi bırakmamış... Bir gün yemekte, bir kadına bakayım derken çatalı karı diye dudağına saplamış. Kan revan içinde kalmış. Dudağındaki yara bir türlü geçmeyince zamparalık yapamayan Temel doktora gitmiş. Doktor

-Temel Reis, dudağındaki yara iyice azmış. Artık dudağın işe yaramaz.

İstanbul'a gideceksin. Orada bütün organlar değiştiriliyor artık.

Temel Reis hemen takaya atlayıp İstanbul'a gitmiş. Dudağını değiştirmişler. Yeni dudağıyla memlekete döndüğünde eskisinden daha hızlı şekilde yine zamparalığa başlamış. Temel Reis'in karısı dayanamayıp sonunda hocasına:

-Uy Temel, dudağını değiştirduğundan peru memlekette kari kız pırakmadun. Haçan evdeki karinu hiç öpmeyecekmisun, demiş. Temel Reis birden öfkelenmiş ve karısına cevabı yapıştırmış:

-Uy kaz kafali... Hiç el dudaği ilen adam kendi karısını öper mi da...

UTANMAZ ADAM

SAKSIYI ÇALIŞTIRALIM

Adanalılar barda rezervasyon yaptırıp Fener maçına geldi

Bugün yapılacak Fenerbahçe-Adanaspor maçı için Adana'dan gelen 18 futbolcu 8 idareciden başka 215 kebap ustası ve onların peşine takılan "Kebap Sevenler Derneği"nin 40 bin üyesi, Topkapı'daki otogarda neşeli bir törenle karşılanmışlardır. İstanbul'daki kebapçı, lahmacuncu ve çiğ köfteciler'in düzenlediği tören 319 pare tabanca atışıyla başlamış ardından herkese şalgam suyu dağıtılmıştır. Adanalılar bir ağızdan:

-Adana'nın yolları taştan, Fenerbahçe'yi çıkartın baştan, şarkısını söylemişlerdir.

Adana'dan gelen taraftarlar için şehrimiz barlarında rezervasyon yaptırılarak bol miktarda yer ayırtılmış, ve kısır ile içli köfte imaline de hız verilmiştir.

YEŞİL ŞAPKANIN EVRAKI

AZİZ NESİN

Bakanlık binasının karşısındaki otobüs durağında bekliyordu.Otomobilden inen kahverengi paltolu, gözlüklü adamla kucaklaştılar. Çoktan beri birbirini görmemiş, eski arkadaşlar oldukları belliydi. İkisi de uzun zaman görüşmeyenlerin çıkardığı seslerle

-Ooo!..

-Ooo!.. diye oolaştılar.

Bu oolaşma bitince," Nasılsın?", "Daha nasılsın?", " Daha daha nasılsın?"."Ne varne yok?" soruları, bu sorulara karşılık da, "İyilik sağlık", "Hamdolsun" "Yuvarlanıp gidiyoruz", "İyi diyelim de iyi olamım" tekerlemeleri başladı.

Bunlar da bitince, kahverengi paltolu ve gözlüklü olanı, eski arkadaşını evine götürmek istedi.

Öbürü,

-Olur, gidelim, dedi.. Yalnız bir arkadaş bekliyordum da... O da gelsin, gideriz.

Kahverengi paltolu,

-Burada mı buluşacaktınız ? dedi.

Öbürü,

-Beraber geldik, dedi.. Bakanlıkta bir işi varmış. O içeri girdi, şimdi gelecek.

Kahverengi paltolu,

-Hiç beklemeyelim gelmez, dedi.

-Gelmez olur mu canım, gelecek...

-Gelmez!..

Öbürü sinirlendi:

-Tanıyor musun?

-Hayır, tanımıyorum. Ama gelmez...

-Tanımadığın biri için...

-Gelemeyeceğini anlamak için tanımak istemez ki...

-Gelmez olur mu kardeşim. İşte şu kapıdan girdi. Beni atlatması için sebep yok ki...

-Canım atlatacağından değil. Bir kere resmi bir dairenin kapısından içeri girdi mi, girmedi

mi...

-Gelir gelir...Şimdi gelir. Neredeyse çıkar.

-Çıkamaz. Daireler paydos olmadan çıkamaz.

-Bildiğin gibi adam değil...

-Canım efendim, kim olsa çıkamaz.

-Yani, ben burada beklerken bir tanıdığına mı takılır? Birkere Ankara'da tanıdığı yok, sonra de geveze değildir.

-Bir is icin girmedi mi?

-Evet ama, bitmiş bir iş, imzalanmış, bitmiş bir yazı... Kalemden alıp çıkacak.

-Çıkamaz birader.. Adamın elinde değil...

-Yani işi uzatırlar diyorsun. Ama, iş bitmiş. llem iş uzasa bile, o zaman beni bekletmez, gelir.

-Vallahi billâhi gelemez. Hadi biz gidelim.

-Ayıp olur.

-Geçen gün benim bir dairede işim vardı. Pek iş de değil ya. Kayınbirader orada memurdur. Gidip onu gördüm. Ayaküstü akşama bize gelmelerini söyledim Sonra çıktım. Tam merdivenlerden inerken, bir de başıma rüzgâr vurunca şapkasız çıktığımı anladım. Kayınbiraderin odasına girerken şapkamla paltomu koridordaki askıya asmıştım. Paltoyu giymişim, şapkamı unutmuşum. Vallahi daha kapıdan bile çıktım sayılmaz. Dış kapı merdivenlerinden üç basamak indim inmedim hemen geri döndüm. Koridordaki askıya koştum, şapka yok... Bre aman... Ben şapkasız yapamam, hemen nezle olurum. Şapka da halis İtalyan malı. Şimdi öyle şapka yok. Bizim enişte İtalya'dan getirtmişti. Üç yüz lira versen bulamazsın. Başıma giyeli ancak bir hafta olmuş.. Ben koridorda bir aşağı, bir yukarı koşup, "Şapkaaa... Amanın,

...çin Derdini
... sıkıntısını
...ik Yarasını
...arı Koca Kavgasını
...apık keser,
...er derde devadır...
...RGIR da GIRGIR

Cumartesi
16
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLÂVESİDİR

BİLMECE

BU GREKO ROMANCIMIZ N'APIYOR

BU GREKO ROMANCIMIZ ROMAN OKUYOR

SON ANDA ZAFER BİZİM OLDU

OLİMPİYATIN EN HIZLI GAZETECİSİ ÇÖPÇÜ HURŞİT MÜNİH'TEN BİLDİRİYOR

Greko-Romanlı güreşlerde, bokusta, velospitte ve koşuda dökülmemize yüreğim bir garip olmuştur gardaş.. Bunun üzerine çağırmışım bizim dededen kalma milli ısporcuları telgıraflan:

Yeni Olimpiyat ekibimizden Zaloğlu Rüstem Pelvan bokus eldivenini bir parmağına giyerekten ringoya çıkmıştır!"Sizlen teke tek vuruşursam, arkadaşlar beni tefe koyar" diyerekten rakiplerinin hepsini karşısına almış ve bir püfürükte 9 kişiyi üfürmüştür. Zaloğlu Rüstem daha sonra halter kaldırmacıların yanına gitmiş, 645 kilo kaldıran 160 kiloluk Rus'u halteriynen birlikte kaldırıvermiştir.

Gülle atmada Battal Gazi namlı yiğit demir toparlağı öyle bir atmıştır ki,gülle gidip ayın etrafında dönmeye başlamıştır. Ardından çekici bir fırlatmıştır ki, sağ tarafa attığı çekiç yarım saat sonra stada sol taraftan girmiş olup,üzerinde dolaştığı şehirlerin etiketleri okunuyor idi.

Kılıç yarışlarında ise,rakiplerin zayıflığını,gören bizim ekip,bir yeniçeriyamağını ortaya sürmüşlerdir. Acemi yeniçeri,bütün rakiplerini,kılıçtan geçirip, sıra seyircilere gelince zor durdurulmuştur. Zira ki,bu kılıç oyunlarının bir şaka olduğunu yeniçeri bilmez imiş. Her ne ise idarecilerimizden İsmet Paşa, rakiplerin parçalarını birleştirerek,zamkla yapıştırıp,durumu idare etmiştir.

KARADENİZ FIKRALARI HAFTASI

TEMEL REİS PAPUCUNU NASIL BAĞLAR?

SAĞ AYAĞINI KALDIRIP, BAĞLAMAK İÇİN YÜKSEKÇE BİR YERE KOYAR...

... SONRA EĞİLİR SOL AYAĞININ PABUCUNU BAĞLAR..

UTANMAZ ADAM

KİRALIK KALORİFERLİ VE SICAK SULU DAİRE

"Kış geliyor, n'apıcaz" diye dertlenmeyin... Şehrin göbeğinde, kaloriferli daire satılıktır.

Yakıt derdini düşünmeden kaloriferiniz devamlı yanar...

Yemez, içmez, melâike gibidir. Portatif kaloriferiniz salona, yatak odanıza, mutfağınıza rahatça taşınır. Pencereden bakar... Yuvanızı yıkar..

NOT: Kapıcıya müracaat etmeyin,paranızı alır, kaloriferi göstermez.

Bizimşapkaaa! ..."diye feryada başladım. Koridor, ellerinde kâğıtlar, iş için gelenlerle dolu. Ben "Şapka, şapka!.."diye koridorda koşuştukça onlar bana gülüyorlar. Şapkasını kaybetmeyenler şapka kaybedenin halinden anlamaz. Nezle olurum birader. Evde bile, yatarken olsun, ayaktayken olsun başımda takke eksik olmaz. Şapka, diye koşar dururken rüzgârlanmadan hemen bir hapşırıktır tuttu... Herkes gülüyor. Dertten anlayan yok. Resmi bir dairenin koridorunda, hapşıra hapşıra, "Aman benim şapka nerede?"diye bağırmanın gülünçlüğünü anlıyorum ya, benim gülecek halim yok.

Kayınbiraderin odasına daldım, şiddetli bir hapşırıktan sonra,

-Aman kayınbirader, şu başıma gelene bak. Bizim şapka gitti yahu... diye bağırdım.

Kayınbirader,

-Dur, telâşlanma hele, buluruz... diye beni yatıştırmaya çalıştı.

Kayınbiraderin şefi kızdı:

-Beyefendi, beyefendi, burası resmi bir daire. Burada hiç bir şey kaybolmaz.

Resmi daireleri bilmez miyim kardeşim? Kaybolmasına hiç bişey kaybolmaz, gelgelelim arayınca da bulunmaz. Bulunursa da alınmaz.

Kayınbiraderle koridora seğirttik. Kayınbirader odacıyı çağırdı,

-Şurada duran şapka ne oldu? diye sordu.

Odacı,

-Yeşil bir şapka mıydı? dedi.

-Yeşildi birader, diye bağırdım.

-Tüylü müydü?

-Evet, tüylüydü kardeşim.

-Büyük bir şapka değil mi?

-Büyük ya...

-Kurdelesi de siyah mıydı?

-Kurdelesi de siyahtı.

O sırada kayınbiraderin şefi de koridora çıkmıştı. Bana bir daha çıkıştı:

-Gördün mü beyefendi, burası resmi bir daire, buradan kıl kaybolmaz. Değil sizin şapkanız, hazine olsa kimse tenezzül etmez!

Canım, şimdi biz tenezzül ederler mi, dedik. Bu söz de nereden çıktı? Biz şapkamızı istedik.

Odacı, benim şapkayı bir iyi anlatmaya devam etti:

-Kenarları da kıvrık mıydı?

-Kıvrıktı canım...

-Şöyle yukarı bükük...

-Evet, öyleydi...

-Iki de hava deliği vardı yanda...

Odacıya,

-Aman bizim şapkayı, iyice tarif ettin. Bir de şunun yerini söyle! dedim.

Odacı,

-Ben onu sahipsiz bir şapka diye götürdüm, Vicdani Beye verdim, dedi.

Koş Vicdani Beye...

-Aman beyefendi...

Hapşırıktan da bir türlü konuşamıyorum. Bendeki hapşırık Allah vermesin, Ramazan topuna benzer. Hapşırdıkça daire güm güm ötüyor. Bu daireleri de öyle yaparlar ki, şuradan fısıldasan ses tavanlarda, duvarlarda yankılana yankılana çığ gibi büyür, bütün odaları dolanır.

Vicdani Bey, daktilo kıza,

-Bulunan yeşil şapkanın evrakı nerede? diye sordu.

Kız,

-Kayda gönderdim, dedi.

Ben hemen,

-Aman beyefendi, dedim, bizim şapkanın evrakı da mı var? Bu ne biçim iş?

Vicdani Bey kızdı:

-İki elinizle bir şapkanıza sahip olamazsınız, başımıza işler çıkarırsınız. Bir de evrakı mı var diye sorarsınız. Koridorda bulunmuş bir şapka bu. Evrak yapmayıp da ne yapacaktık?

Daktilo kıza döndüm:

-Aman kızım!..

(DEVAMI HAFTAYA)

HAFTAYA

VİTES MAHMUT'LA

KÜÇÜK OSMAN

KOVBOYCULUK

OYNUYORLAR

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şıppık keser,
her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Pazar
17
Eylül

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLÂVESİDİR

KAHVEDE GEÇEN VAKİT EMEKLİLİĞE SAYILACAK

Soyal Sigortalar Kurumu bir karar alarak kahvede geçen günlerin emekliliğe sayılmasını bir deftere yazmıştır. İlk tahminlere göre bu karardan yüz milyon vatandaşımız faydalanacak, beşyüz milyon insan ise daha işe girmeden emekliye sevkedilecektir.

Bu haktan istifade etmek isteyenler, kahveci Recep'ten, içtikleri çayların, yedikleri rahat lokumların çetelesini alacaklar ve Sigorta Kurumu'nuna götüreceklerdir.

RÜKNETTİN BEY ALTIN MADALYAYI REDDETTİ

Defterdarlık'ta çalışan Rüknettin Bey süper ağır siklette kazandığı madalyayı kabul etmemiştir.

Bokste büyük sürpriz yaparak altın kazanan mütevazi sporcumuz bunun sebebini şöyle anlatmıştır: "Efendim Olimpiyatta üç öğün bedava yemek verileceğini ve süper ağırda boksörümüz olmadığını öğrenince bizim kafileye katıldım. Hergün üç öğün yemek yiyorduk. Hem de öğle ve akşam nefis pirzola veriyorlardı. Efendim bendeniz son pirzolayı Balkan savaşından önce yemiştim. Süper ağırda en hafif rakibim 180 kilo bendeniz de, kemiksiz 48 kiloydum. Yenilirsem pirzoladan olacaktım. O hırsla önüme çıkanı dövmüşüm. Şampiyon olduğum için çok üzgünüm. Çünkü madalya geldi pirzola bitti. Onun için madalyayı iade edip birkaç kalem pirzola daha rica ettim."

ELEKTRONİK BEYİNLERİN BEYNİ SULANDI

Elektronik beyin, her sorulan soruya, saniyenin milyonda birinde şıp diye cevap veren, içinde elektrik ütüsü, düdüklü tencere, elektrik süpürgesi gibi her türlü elektrikli aletin bol miktarda bulunduğu, zeytinyağlı, ızgara bir beyindir.

Münih Olimpiyatlarını yöneten elektronik beyinlerin her tarafından sular akmağa başlamıştır. Muayene eden doktorlar, "Elektronik beyinlerin beyni sulandı" demişlerdir. Peş peşe kırılan rekorlar ve tevizler dolayısıyla, elektronik beyinlerin bazı aletleri de kırılmıştır.

Beyinlerden 140 tanesi şizofren teşhisi ile, hastaneye kaldırılmış, on tanesi ciğerci Şükrü'ye gönderilerek satışa çıkarılmıştır. Geriye kalan beyinler greve gideceklerini ilân etmişlerdir. Son olaylarda Alman polislerini yöneten elektronik beyinler ise muayenede "Geri zekalı" çıkmıştır.

Bu sebeple Olimpiyatta kırılan rekorlardan şüphe edilmiş, verilen altınlar geriye istenecektir.

RUH ÇAĞIRMA

Ruh çağırma seansı yapılıyordu. Misafirlerden biri medyuma rica etti:

– Acaba kocamın ruhunu çağırabilir miyim?

Medyum:

– Memnuniyetle, dedi ve tecrübeye başladı. Ancak aradan uzun süre geçmesine rağmen ruh gelmiyordu. Medyum sordu:

– Hanımefendi kaç kere denedim, ama kocanızın ruhu bir türlü gelmiyor..

Kadın ısrar etti:

– Lütfen bir daha deneyin. Rahmetli sağlığında milli takımda bisikletçiydi, onun için hep sonuncu gelir..

AZİZ NESİN'in
kalemiyle mis gibi bir
Karadeniz hikâyesi
YAĞMA MI VAR ?
HAFTAYA
BAŞLIYORUZ

UTANMAZ ADAM

KARADENİZ FIKRALARI HAFTASI

DÜNYADA GIRGIR

Servetimle beraber kendimi de kaybettim. Beni de kasaya mı alacaksınız?..

Yaşlı çapkının zevki.

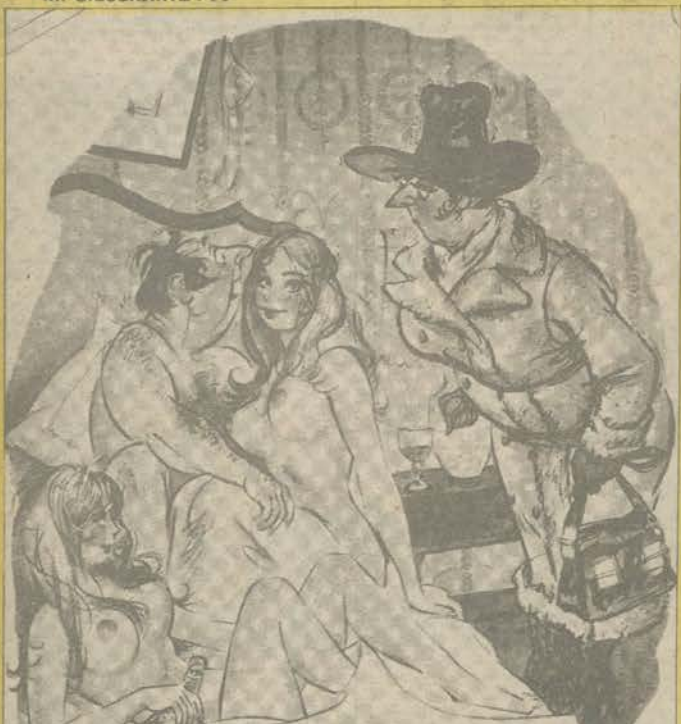

–Yabancı değiller karıcığım. Bunlar benim çok yakınlarım.

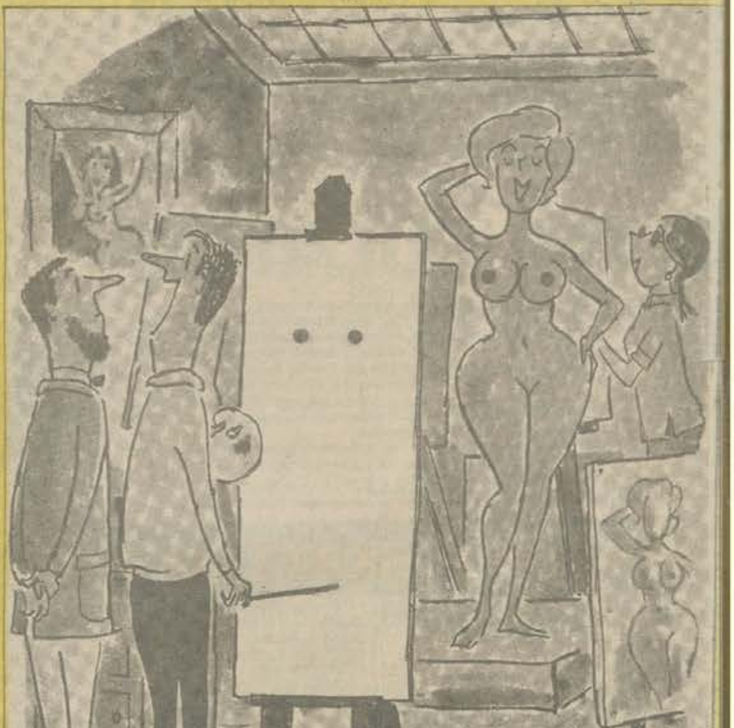

–Bu daha başlangıç.